

EN SJÖMAN ÄLSKAR

Tidigast skall denna visa ha sjungits i Gävle på 1870-talet. Som textförfattare anges en sjökaptan Ossian Limborg.

Allegretto

En sjö - man äls - kar ha - vets
våg, ja, vå - gor - nas brus, — när
stor - men ska - kar mast och tåg. Hör
stor - mar - nas sus! — Far - väl —
— far - väl! — för - tju - san - de
mö, — vi kom - ma väl snart i - gen! —

Jag avsked tar av vännen kär,
vid vågornas brus.
Den hulda då mig trohet svär
i stormarnas sus.

Hon trycker då så ömt min hand
vid vågornas brus.
Då känns det tungt att gå från land
till stormarnas sus.

Hon viskar ömt och ljuvt mitt namn,
vid vågornas brus:
Kom snart tillbaka i min famn,
från stormarnas sus!

Med tåren uppå snövit kind —
hör vågornas brus —
den stelnar av den kalla vind,
av stormarnas sus.

Min trogna flickas varma kyss —
hör vågornas brus —
för sista gången fick jag nyss.
Hör stormarnas sus!

Där står hon än på stranden grön
vid vågornas brus.
Och ber till Gud för mig en bön
ur stormarnas sus.